

εἰς οἰκίαν καταβαστανιζομένην ἐκ πολυπληθῶν ποντικῶν, ἐτέ-
 λεσε μὲν ἐν πάσει τάξει καὶ κατανύξει τὴν ἀκολουθίαν, ἀλλ’
 εἶπεν ἀπερχόμενος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἐνοίκους :

— Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ πάρετε κ’ ἓνα γάτον !

ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Ο ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

[Ἀπὸ τὰ «Κειμήλια»]

Τὴν Εὐτυχία τὴν ἔκλεισε
 ’ς ἄπαρτο κάστρο ἢ Μοῖρα
 κ’ ἐσφάλισε κ’ ἐκλείδωσε
 τὴ σιδερένια θύρα.

Καὶ τὸ κλειδί τὸ πέταξε
 καὶ τὸ κλειδί ἔχει πέσει
 ’ς τὰ πειρὸ βαθείᾳ τῆς θάλασσης,
 ’ς τοῦ ὠκεανοῦ τὴ μέση.

Βουτοῦν ζητιάνοι κι’ ἄρχοντες
 καὶ μόλις τὸ ξανοίγουν
 τοὺς σπρώχνει πέρα ἢ θάλασσα,
 τὰ κύματα τοὺς πνίγουν.

Κάποιος μιὰ ’μέρα ἐπρόφθασε
 καὶ τ’ ἄρπαξε κι’ ἀνέβη
 καὶ γιὰ τὸ κάστρο τ’ ἄπαρτο
 γοργὰ καβαλικεύει.

Μὰ ὅταν ’στὸ κάστρο στάθηκε
 καὶ ξεπεζεύει ἀπ’ τ’ ἄτι,
 βρίσκει τὴ θύρα ὀρθάνοικτη,
 τὴν Εὐτυχία φευγάτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ